

1943-04-08

AFSENDER

Jens Ferdinand Willumsen

MODTAGER

Siegfried Wagner

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Cannes (Frankrig)

Modtagersted:

Lyngby (Danmark)

Omtalte personer:

Michelle Bourret

Den Frie Udstilling

Olga Wagner

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Bog: Breve fra J.F. Willumsen til

Siegfried Wagner 1905-46

DOKUMENTINDHOLD

Willumsen tør ikke rejse fra sine samlinger i Sydfrankrig, da han kan risikere ikke at blive lukket ind i Frankrig igen. De to månedlige fødevarepakker fra Røde Kors rækker ikke, og Michelle Bourret dyrker derfor en række forskellige grøntsager i haven. Sidste år måtte de dog aflevere 80% af høsten til guvernementet. Krigen påvirker Willumsens inspirationsglæde, og han har svært ved at arbejde pga. materialemangel.

TRANSSKRIFTION

Villa "Le Lido". Route de Fréjus. Cannes, France. (A-M)
den 8 April 1943.

Kære Wagner.

Tak for Dit Brev af 27/2 - 3/3 43.

Du kan nok tænke Dig, at jeg kom hjem, hvis jeg kunde. Jeg kom ligestraks. Men der er saa mange Forhindringer - Mange - En af de største er vel nok den; at jeg ikke kan komme tilbage hertil, naar jeg engang er rejst ud af Frankrig. Jeg er jo ikke mere Ejendomsbesidder, efter at jeg har solgt mine Huse i Niçe. En anden Grund, og ikke den mindste er at jeg kender ingen der kan passe paa mine Sager, min Kunst, mine Samlinger; mens jeg er borte. Den som jeg engagerer som Vogter er maaske netop Tyven, der vil bestjæle mig.

Jeg maa desværre blive her, hvor trættende og ulykkeligt det end kan være. Og hvor længe vil den Krig vare. Ingen kan se Ende paa den.

For at faa nogen Adspredelse, har jeg forsøgt at samle de Danske der bor i Cannes til en ugentlig Modtagelse hos mig. Her er kun faa Danske. Nogle af dem er komne. Men hvorlænge vil det vare? Hvormeget vil det more dem? Og more mig?

Noget at byde paa har jeg ikke. Jeg kan ikke engang skaffe et Glas Vin. Og Mad er der, som jeg før har sagt saa lidt af, at jeg ikke har nok til mig selv. Vi har naturligvis ogsaa her "Den sorte Børs". Den kaldes "Le marché noir". Men den er saa dyr, at jeg ikke kan købe paa det marché.

Tak fordi Du forsøger at skaffe mig mere fra "det røde Kors". Det sender mig nu 2 Pakker om Maaneden. Det er mere end det har Lov til. Men det forslaar ikke.

Hermed et Fotografi af Mme Bourret, som hun sender Jer begge. Vi hilser og gratulerer Fru Olga i Anledning af hendes 70 Aars Fødselsdag. Hun er ungdommelig.

Mme Bourret arbejder i Haven. Hun er bleven en flink Gartnerske. Hun saar og planter alleslags Køkkenurter. Hvide Bønner, Kaal, smaa Ærter, Kartofler. Aubergine, Græskar, Meloner, Solsikker for Oliens Skyld og

meget andet. Med disse haaber vi at kunne skaffe os noget at spise, naar blot Guvernementet tillader os at beholde det for vor Mund. Det gjordet det ikke i Efteraaret med vore Apelsiner og Citroner, vi maatte aflevere 80% af vor Høst.

Det er sørgeligt at den Frie Udstilling bliver saa daarlig med Aarene. Vi bliver gamle naturligvis, men der maa dog være kommen en Del Unge, der er gode.^{x)}

Jeg bliver 80 Aar til September. Jeg har arbejdet indtil nu; men nu gaar det ikke længere. Jeg mangler alle de Materialer der er mig nødvendige for at frembringe noget. Der er ikke flere Farver, Lærred eller Blindrammer. Jeg mangler endog Sæbe og Petroleum til at rense mine Pensler med. Al den Modstand virker naturligvis modløs paa Sindet og Inspirationen. Desuden er her inde i Huset koldt, som i alle Huse i Syden. Der har ikke være Varme hele Vintren, det har skaffet mig en forfærdelig Gigt i mit venstre Ben, saa der er Dage jeg ikke har kundet gaa. Blot den forbandede Krig snart var overstaaet. Jeg kan ikke overvinde alle de Vanskeligheder den medfører.

^{x)} Man behøver forøvrigt ikke at blive daarlig, fordi man bliver gammel, Vedkommende har sikkert altid været daarlig.

Vore bedste og hjærteligste Hilsner fra os Begge

Din hengivne

J. F. Willumsen

Villa "de Lido". Route de Fréjus, Cannes, France. (A.M.)
1943-^{1941/3} 1. 1. 1941 + 1. 1. 1942 8 April 1943.

Kære Wagner.

Tak for Dit Brev af 27/2 - 3/3 43.

Du kan nok tænke Dig, at jeg kom hjem, hvis jeg kunde. Jeg kom ligestraks. Men der er saa mange Forhindringer - mange - En af de største er vel nok den; at jeg ikke kan komme tilbage hertil, naar jeg engang er rejst ud af Frankrig. Jeg er jo ikke mere Ejendomsbesidder, efter at jeg har solgt mine Huse i Nice. En anden Grund, og ikke den mindste er, at jeg kender ingeniør der kan passe paa mine Sager, min Kunst, mine Samlinger, mens jeg er borte. Den som jeg engagerer som Vagter, er maaske netop Tyven, der vil bestjale mig. Jeg maa desværre blive her, hvor trættende og uheldigt det end kan være. Og hvor længe vil den Brig være. Ingen kan se Enden paa den.

For at faa nogen Adspredelse ~~her~~, har jeg forrøgt at samle de Danske der bor ~~her~~ i Cannes til en ugentlig Moetageelse hos mig. Her er kun faa Danske. Nogle af dem er komne. Men hvor længe vil det være? Hovmeget vil det mere dem? Og mere mig? Noget at byde paa har jeg ikke. Jeg kan ikke engang skaffe et Glas Vin. Og Mad er der, som jeg for har sagt saa lidt af, at jeg ikke har nok til mig selv.

Vi har naturligvis ogsaa her "Den sorte Bors". Den kaldes "Le marché noir". Men den er saa dyrt, at jeg ikke kan købe paa det marché.

Tak fordi Du forsøger at skaffe mig mere fra "det røde Kors". Det sender mig nu 2 Pakker ^{om} Maanedes, Det er mere end det har lov til. Men det forslaaer ikke.

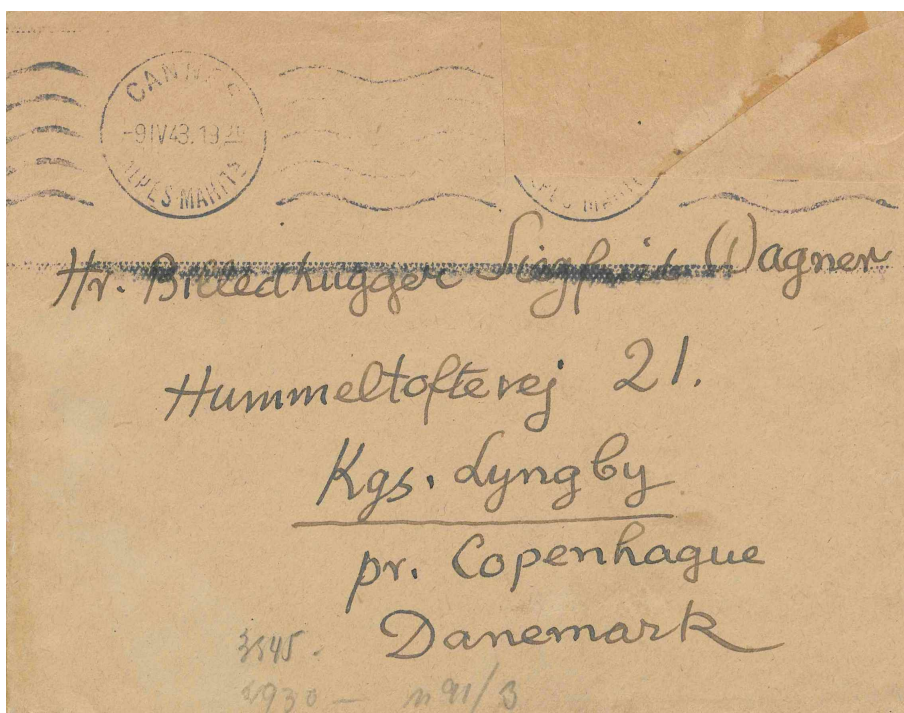
Hermed et Fotografi af m^{me} Bourret, som hun sender
for begge. Vi hilser og gratulerer Fru Olga i Anledning
af hendes 70 Aars Fødselsdag. Hun er ungdommelig.

m^{me} Bourret arbejder i Haven. Hun er bleven en flink
Gartnereske. Hun sår og planter alleslags Kogkennurter
Hvide Bønner, Kaal, smaa Bøtter, Kartofler, Aubergine,
Græskar, Meloner, Solsikker for Oleens Skyld og meget
andet, med disse Raaber vi at kunne skaffe os noget
at spise, naar blot Guvernementet tillader os at
beholde det for vor Mund. Det gjordet det ikke i Efter-
aaret med vore Apelsiner og Citroner, vi maatte af-
levere 80% af vor Høst.

Det er sorgeligt at den Trielystilling bliver saa daar-
lig med Adrene. Vi bliver ganske naturligvis, men
der maa dog være kommen en Del Lunge, den er gode?
Jeg bliver 80 Aar tie September. Jeg har arbejdet
indtil nu, men ~~nu~~ gaar det ikke længere. Jeg
mangler alle de Materialer der er mig nødvendige
for at frembringe noget. Der er ikke flere Farver,
Lærred, Bindrammen. Jeg mangler endog Sæbe
og Petroleum tie at rense mine Tønder med. Al den
Modstand virker naturligvis modløs paa Sindet og
Indspirationen. Desuden er her inde i Huset koldt,
som i alle Huse i Syden. Der har ikke være Varme
hele Vintren, det har skaffet mig en forfærdelig Gigt i
mit venstre Ben, saa der er Dage jeg ikke har kunnet
gaa. Blot den forbandede Krig snart var overstaaet,
jeg kan ikke overvinde alle Vanskeligheder den med
forer
X) man behøver forøvrigt ikke at blive daarlig, fordi man bliver
gammel, Vedkommende har sikkert altid været daarlig.
Vore bedste og hjerteligste Hilsener fra os Begge

Din hengivne

J. Fr. Willumsen

Hr. Bredkugler Siegfried Wagner

Hummeltoftervej 21.

Kgs. Lyngby

pr. Copenhagen

Danemark

3845.

4930 - m 91/3

Mr. J. F. Willumsen
Villa de Lido
Route de Fréjus
Cannes, France.
(A.M.)

montage
d. 19/4-43

6

Geöffnet

Geöffnet

14